

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen svarer, med de nedenfor angivne ændringer, til § 1 i de to eksisterende love (lovbekendtgørelse nr. 731 af 13. november 1987 og lovbekendtgørelse nr. 72 af 11. februar 1988).

Der er tilføjet et nyt stk. 1, nr. 2, idet der findes produkter, omfattet af EØF-traktatens bilag II, for hvilke der ikke er nogen egentlig markedsordning, men for hvilke der alligevel er fastsat visse regler, f.eks. kvalitets- og handelsnormer. Dette gælder f.eks. læggekartofler.

Der er tilføjet et nyt stk. 3 som en konsekvens af, at de to eksisterende love for hhv. landbrugsvarer generelt og for frugt og gartneriprodukter nu foreslås samlet i én lov.

Stk. 4. i de eksisterende love er gledet ud, idet der er sket ressortoverførsel fra industriministeren til landbrugsministeren. Endvidere har industriministeren ved lov nr. 109 af 28. marts 1984 som ændret ved lov nr. 855 af 23. december 1987, jf. lovbekendtgørelse nr. 264 af 11. april 1988, fået sin egen bemyndigelseslov for de under Industriministeriet hørende produkter.

Til gengæld er der som nyt stk. 4 indføjet en generel bestemmelse om udøvelse af beføjelserne i henhold til denne lov, idet der kan forekomme forordninger, vedtaget i medfør af EØF-traktatens art. 43, som omhandler spørgsmål, som i henhold til gældende danske ressortfordeling henhører under andre ministres ressort, f.eks. spørgsmål vedr. levnedsmidler, som hører under sundhedsministeren.

Til § 2

Bestemmelsen svarer, med de nedenfor angivne ændringer, til § 2 i de to eksisterende love.

Formuleringen af stk. 2 og stk. 3 er en konsekvens af sammenlægningen af de to love.

Det hidtidige stk. 2 er af ordenshensyn flyttet til § 22 som nyt stk. 1.

Bestemmelsens afstemningsregler er udgået. De vil i stedet indgå i udvalgenes forretningsordener.

Til § 3

Bestemmelsen er identisk med § 5 i de to eksisterende love.

Til § 4

Bestemmelsen er en sammenskrivning af § 6 og § 7 i de to eksisterende love.

Varer i lovens forstand omfatter bl.a. levende dyr og planter.

I stk. 2 er det præciseret, at de kontrollerende myndigheders adgang til de anførte steder kan ske uden retskendelse. Der er endvidere åbnet mulighed for, at de kontrollerende myndigheder kan foretage kontrol i virksomheder, som udgør et tidligere eller senere led i omsætningskæden vedrørende de i stk. 1 omhandlede varer og deres bestanddele. Der har vist sig et behov for en sådan hjemmel i forbindelse med nogle konstaterede overtrædelsessager.

Der er i stk. 3 indføjet en ret for de kontrollerende myndigheder til at kræve regnskabsmateriale m.v. udleveret eller indsendt.

Vedrørende den i stk. 5 nævnte oplysningskontrol vil der fortsat kunne stilles krav om bekræftelse af oplysninger af statsautoriseret eller registreret revisor eller andre af landbrugsministeren udpegede.

Der er i stk. 7 indføjet en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om regnskabsførelse. Bestemmelsen er indsat bl.a. for at lette toldvæsenets kontrol med sammensætningen af f.eks. eksportstøtteberettigede varer.

Til § 5

Bestemmelsen, som er ny, indeholder den nationale hjemmel til at opkræve betaling for kontrolforanstaltninger.

Bestemmelsen vil kun blive anvendt i det omfang, EF's regler tillader sådan brugerbetaling, og efter en vurdering ud fra væsentlige konkurrencemæssige hensyn (ligebehandling m.v.).

I henhold til EF's regler er det for tiden udelukket at indføre brugerbetaling i forbindelse med fysisk kontrol ved eksport ud af Fællesskabets toldområde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i stk. 2 vil for eksempel kunne udnyttes til at kræve betaling for toldkontrol på andre steder og andre tidspunkter end sædvanligt.

Til § 6

Bestemmelsen giver som hidtil ministeren hjemmel til at opkræve afgifter på landbrugsvarer, herunder frugt, gartneriprodukter, skovbrugsprodukter samt varer, der ikke er omfattet af EØF-traktatens bilag II. Afgifterne vil fortsat kunne opkræves enten som en enhedsafgift – som det f.eks. er tilfældet på det animalske område – eller som en omsætnings- eller arealafgift, som det er tilfældet inden for frugt- og gartnerisektoren.

Fastsættelse af afgiftsordninger vil efter forslaget ske efter indstilling fra den pågældende fondsbestyrelse og efter høring af det kompetente § 2-udvalg.